

# MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDELYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKLAPJA

62. évfolyam

1 szám

1947 január 1

## Többet várunk az EME-től

November vége felé érkezett a Méhészeti Közlöny 10—11. száma, s olvastam belőle a tagsági díj-hátralékok befizetésére vonatkozó kérelmet. Megvallom, nagyon elcsodálkoztam a tagdíj szerénysége fölött. „Ekkora” összegekből hogyan tud az EME valamit is produkálni?

Az az érzésem, hogy egyesületünk valamennyi haladni és tanulni vágyó tagja egyetért velem, ha az EME fokozottabb munkáját kívánom. Egész sereg célt látok magam előtt. Mindenek előtt szeretném, ha a Méhészeti Közlöny tartalmasabb és terjedelmesebb lenne, hiszen ez a legkövetlenebb mód arra, hogy a tagok együvé tartozását ápolja, sejtessze, s hogy a haladás útját munkálja. De emellett sokat izgat a méhlegelők ügye, főképpen a mézeto fák és növények terjesztése. Bár magam még sohasem vándoroltam, újabb sokszor gondolok arra is, hogy ezt megpróbáljam. De ez nem egy ember ügye: többek kipróbált módszereire és kitaposott útjaira másoknak is szükségük van. A méhészek és az állam közötti viszony tisztázása is fontos. Szükség lenne rendszeres méhészeti vándortanulók beállítására, főképpen a fertőzött vidékeken. De minek is sorolom fel? Nem azért, hogy beleszóljak a vezetésbe, csak mintegy kifejezzem azt, ami bennem él, mint óhajts, szerény kívánság. Mit tud ezekből megvalósítani az EME, ha tagsági díja csak 50 gr. méz ellenértéke?

A tagdíjak megállapítását új alapokra kell fektetni. Régen, amikor a tagsági díjunk 100 lei volt, ez 2—3 kg. méz árának felelt meg. Ezt szükséges ismét rendszerezni, síteni avégből, hogy az EME nagy céljait betölteni képes legyen.

Ha ezt az indítványomat határozattá lehet emelni, a Méhészeti Közlöny haví, sőt havi kétszeri megjelenése is biztosítható lesz, s további célok is közelebb juthatnak a megvalósításhoz. Ugy gondolom el, hogy ne pénzben, hanem mézben állapíttassék meg a tagdíj, s azt mindenki a

napi áron legyen köteles kifizetni, még akkor is, ha hátralékos. A Méhészeti Közlöny minden száma közölje azt az összeget, amelyen újabb megállapításig fizethető a hátralék.

Tudom, hogy sok méhésznek a romokból kell kiépülnie, s ez az oka a tagdíjak túl szerény megállapításának. De az EME nem ment-e át ugyanazon tűzön? És az EME Igazgató Választmányának nem áll-e módjában, hogy a romokból újraépülő méhészeteknek hatékony támogatást adjon, ha tulajdonosa tagsági kötelezettségének eleget tett? Az új idők új szelleméből folyó kötelezés ez. Egyesületünk megerősödése és új erőben fokozott munkába állása közérdeki, s épen ezért — remélni merem — minden komoly egyesületi tag szívesen részt vesz a múlt romlásainak kiépítésében, s a jövőendő lehetőségeinek felépítésében.

Szöcs Sándor, Mezöbodon.

A PAPIR ARA négyszeresen megrágtult, vagy amint újabban mondják 400 %-kal emelkedett az ára. Ez felborította minden számításukat, mert a nyomdászamlánk tetemesen megnövekedett. Nyomatékosan kérjük tagjainkat, hogy amint elolvasták ezt a felhívásunkat, azonnali (még az nap) siessenek a postára és adják fel az EME címére (Cluj, Str. Regala 22.) a folyó évi 40.000 lejes tagdíjat. Így idejében megvásárolhatjuk a papirost az egész évre és nem kell emelünk folytonosan a tagdíjat.

Lapunk terjedelme  
és pontos megjelenése

TŐLED IS FÜGG

KÜLDJÉL AZONNAL 40.000 lejt az EME-nek

# Jugoszláviai levél

Jugoszlávia méhészete sokat szenvedett a háború pusztításai során. Egy-egy helység többször gazdát cserélt, így elképzelhető, hogy a hadművelleti területeken alig maradt egy pár méhcsalád.

Az ország újjáépítése lendületesen megindult és a figyelem elsősorban a vándorterületek újbóli kihasználására irányult. Mindannyiunkat érdekel, hogy magyar méhésztestvéreink milyen rendszer szerint méhészkednek ottan. Közöljük Tamaskó József szakíró, a „Jugoszláviai Méhészet” című lap főszerkesztőjének levelét, aki részletesen megvilágítja a kaptárkérdést.

Nagy érdeklődéssel kísérem az egyes országok méhészetének újjáépülését és vele kapcsolatban a kaptárkérdést is. Jugoszláviában a magyar kaptáralkotások közül a Boczonádi NB fekvőkaptár vezet és a többi nemzetiségek részéről is megbecsülésnek örvend. Vándorméhészeink terjesztették el bolyongásaik közben és majd mindenütt megtaláljuk, Palicstól a fruskgorai hegység hárserdein és a horvátországi Száva völgyén Montenegron keresztül le az Adria partjáig, ahol egyes vállalkozó szellemű magyar méhészek télen „nyaraltatták” méheiket. A haladó méhészet Jugoszláviában is a vándorlásai áll vagy bukik.

Az utóbbi években a Mátyás „Hungária” köpenyes kaptár az, amely erősen foglalkoztatja méhészeinket és mint az NB fekvőkaptár továbbfejlesztése, lendületesen terjed nemcsak a magyar, hanem egyéb nemzetiségek között is. A „Hrvatska Pcela” (Horvát Méh) című legidősebb délszláv lapban Stoll Ferenc vincovci. novoszelo horvát méhészeti szakíró kijelentette, hogy a Mátyás „Hungária” köpenyes kaptárban találta meg azt a kaptárt, amelyet már régóta keresett.

Méhészetemben a köpenyes kaptárak éveken keresztül valamennyi egyéb kaptár-típus hozamát felülmúlták, a velük szerzett gyakorlati tapasztalat pedig oly meglátást és utat mutatott, amely új korszakot jelent méhészetünkben.

Az általam elért eredményeket mások is igazolták, akik a kaptárt méhészetükben beállították és egy telet és tavasz átéltek vele, mert a szabadban telelő más kaptárakban, legyen az bármilyen rendszerű, mindenütt egyforma kép tárul a méhészlél: Jég, szamara, tavasszal pedig lucsok és penész. Emiatt sok helyen aránytalanul

nagy a téli fogyasztás. A méhcsomó mögött és fölött idő előtt elfogy az élelem, a család nem húzódik más léputcába és gyakori, hogy éhen hal. Ezzel szemben a „Hungária” köpenyes kaptárban itt nálunk egyetlen méhcsalád sem pusztult el a tél folyamán, kivéve amikor tiszta mézharmatmézen telelt.

A szabadban telelő méhcsaládok kitarvaszodásig 6–14 kg élelmet fogyasztottak az elmúlt tél folyamán. A köpenyes kaptárokban viszont beérték a felével. Hiteles mérésekkel megállapítottuk, hogy a legkevesebbet fogyasztó alig másfél kg-ot, míg a legtöbbet fogyasztó 5 kg-ot fogyasztott, de ez utóbbról megállapították, hogy a tél folyamán meganyátlanodott.

Ugyancsak mérlegelési adataink bizonyítják, hogy a szabadban álló köpenyes kaptárakban semmivel kevesebbet fogyasztottak többet, mint a zárt helyiségekben. Tehát tapasztalataink szerint felesleges ve-



A nagyfelületű NB-lépeken jól telel a család.

remben, vagy zárt helyen teletetni. Ezek előnyeit mind megtaláljuk a köpenyes kaptárban.

Miután a kaptár fala állandóan száraz, tartósabb, mint bármely más szabadban álló kaptár. Nem dagasztja a nedvesség, nem dolgozik a fa és a korhadás sem kezdi ki.

A köpenyes kaptárban a jól záró külső szöbdeszék becsukásával zárt ajtó mellett, minden külső háborgatástól mentesen telel a család, de nem huzatosan, mint az egyéb kaptárakban hasonló teletetés mellett. A levegőt a fészekbe vezető belső kijárón át kapja, letompított hőmérsékletű légcserével és elsötétítve.

Legfontosabb előnye a *családok koratavaszi rohamos fejlődése*. Egy és ugyanazon időben 25—100 százalékkal nagyobb terjedelmű benne a flasítás, mint hasonló keretméretű, de másrendszerű kaptárban. Ráadásul kiterjedt flasítást a tavaszi szeszélyes időjárás nem veszélyezteti. A fészket is aggodalom nélkül bővíthetjük.

Amikor nyílik az akác — a nagy hordás idején — a *köpenyes családok átlagban annyit adnak, mint a NB keretes kétanyás családok*, vagyis mint két család, de közel háromszor annyit, mint az *ugyanolyan méretű egycsaládos rendszerek*. A köpenyes kaptárak mellett a több munkával járó kétcsaládos rendszer

sel nyugodtan kivárja az akár hetekig tartó zord időjárás megszűntét és a *szép napok beköszöntésével rajként tódul kifelé a megmentett értékes dolgozó méhsereg*. Ugyanakkor a többi kaptárból csak nagyon gyéren repülnek, mert a rossz időjárás alatt a családtagok legyengülnek. A zord időben lezárt köpenyes család akácról akkor is adott 30 kg felesleget, amikor más rendszerű kaptárakban lévő, a szeszélyes rossz időben is kirepülő családok csak 5 kg-ot adhattak. E módszer korszakot jelenthet méhészetünkben az akác kihasználását illetően. (A tavaszi szeszélyes időjárásból sajnos Erdélynek is bőven kijut! Szerk.)



Vándorméheszet Bocsnádi kaptárokban.

*elveszti jelentőségét*. A minden oldalon való erős bélelés (a fenék felől is) a fészkek melegét nagyon jól leköti. Ezzel magyarázható a rohamos tavaszi fejlődés.

A köpenyes kaptár nagyszerű kiképzése lehetővé teszi zord tavaszokon a méhek teljes bezárását. Amikor más kaptárakban a kijáró méhek ügyszólván egyik napról a másikra elfognak és egyik óráról a másikra felényire gyengül a család, akkor a bezárt köpenyes kaptárban vígan folyik tovább a munka. Ha az előző szép napok alatt a család behordotta a szükséges virágport, zord időben bezárjuk a kijárót és a homlokfalba beépített etető- és itató-vályun keresztül ellátjuk vízzel s ha kell élelemmel. A lesötétített levegőzés-

A köpenyes kaptárain néhány év alatt kifizetődek azon méztöbblet árából, amennyivel évente többet adtak a hasonló keretméretű, de másrendszerű kaptárak hozamánál. Tehát köpenyes kaptárain a többivel szemben már is ingyenben vannak.

Ime rövid felsorolása azon előnyöknek, amit a Mátyás „Hungária” köpenyes kaptár jelent méhészetünkre, amelyeket egyetlen más ismerő kaptárral sem lehet elérni. A felsorolt előnyöket éveken át tapasztaltuk, tények, amelyek a gyakorlatban adódtak és felsorolásuk oka nem a reklám, mert sem feltalálója, sem annak gyártója nem vagyok, tehát semmi üzleti érdekem a kaptárhoz nem fűződik. De ér.

domes vele foglalkozni, mert a saját eredményeink bizonyítják, hogy a kaptár is ad mézet!

A Mátyás „Hungária” köpenyes kaptárak nálunk 17—20 NB (NB = nagy Boczónádi keret, 42 cm széles 36 cm magas) keret befogadására készülnek 37 mm-es léggerinctávolságra. Mind egycsaládos kaptár. A 20. kerettest az utóbbi időben úgy módosítottuk; hogy elől 14, míg a hátsó méztérben 6 keret van. Így a kaptár nem kockalakú, de ezzel megszűnt az a kifogás, hogy vándorlás alkalmával nem fér a kis szekér aljába. A hátsó hatkeretes szakaszban, egy pontosan illő válaszfalal, tédeszkával, egykeretes anyáparoztató szakaszt létesítettünk, ami vándorméhészek számára különös előny, továbbá megfelelő béléssel a hátsó szakaszban egy tartalékcsalád is kitűnően áttelelhető aránylag ugyanolyan csekély fogyasztással, mint az eredeti fészekben. Így a kap-

tár nem szélesebb, mint a békéltfalú fészék.

A pitvar alatti homlokfalat és a kettős fenekeket érett gyékénybuzogány pehelyvel vagy nádfarokkal tömítjük. Ezek a legmelegtartóbbak, a nedvességet egyáltalán nem szívják magukba és nem nyomják szét a kaptárt, mint az egyéb, általában használt tömítőanyagok. A kaptár négy oldala gyenge 4 negyed colos, vagy erős 3 negyed colos deszkából készül, egyebütt félcolos és még vékonyabb deszkából. A négy oldalfalat oldalt, elől és hátul hevederszerűen gyengébb aroncsvassal fogjuk össze. Így vándorlásnál nem lazul meg a szegzés.

A kaptár részletes leírása már meghaladja beszámolóim terjedelmét. Írásomnak csupán az a célja, hogy az erdélyi méhészek is megismerjék ezt az alkotást és ha jónak látják, kísérletezzenek vele.

Bogojevo (Bácska, Jugoszlávia).

Tamaskó József

MAGYARORSZAGON a háború mintegy 80—90%-ban elpusztította a méhészeteket. Az újjáépítés megkönnyítésére 1945 dec. 18-án miniszteri rendelettel egységesítették az eladásra gyártott kaptárak méretét. Az egységes kaptár 10 keretes rakódó, a keret külmérete 42 cm. széles, 32,5 cm. magas, a felső keretléc hossza 46 cm. (A mi nagy erdélyi keretünkénél 2,5 cm-rel magasabb.) A rendelet négy kimondja, hogy a keretek a kaptár falának 1 cm.-es horryozásán nyugszanak. Saját céljaira minden méhész olyan kaptárt készíthet házilag, amilyent akar, csak a kereskedelemben nem hozhatja forgalomba. A keret léggerinc távolsága amint egy magánlevelemből értesültünk 38 mm.

A gödöllői állami Méhészeti és Méhbiológiai Kutató Intézet a méhészek tájékoztatására újból megindította híreit. A kutató intézetet is erősen sújtotta a háború. Vagy 30 vagon löszert robbant fel a telep előtti pályatesten és elseperte a múzeumot, a műhelyt és öt vasúti kocsit. A lakások megsérültek, a laboratórium és fatermes főépület eléggé épen maradt, de eltűnt az örösi és az intézet híres könyvtára, a műszerek, a mozifilm-felvevőgépek stb. A veszteség pótlására azonban már beszereztek 60 méhcsaládot; tavaszra a beteszésre gyanus minták tudományos vizsgálatát is megkezdik és az anyaneveit beindítják cladási célra.

Az állami irányítást Gödöllő tanácsai alapján 7 kerületi méhészeti felügyelőség látja el. Gödöllőt dr. Örösi Pál Zoltán méhészeti főfelügyelő vezeti és Faluba Zoltán segíti neki. Az I. sz. kerületet Budapesten

Kamenitzky Sándor vezeti. A többi kerületek központjai: Miskolc, Győr, Szombathely, Kaposvár, Szeged és Debrecen. A méhészeti felügyelők közül Széll Endre és Stáhl György hősi halott, dr. Koppán József lemondott és tanár Ujdombováron. Ugyancsak lemondott dr. Debreceni László volt kolozsvári felügyelő. Városi tanácsnok lett Szentesen.

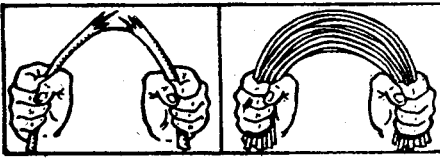
Az OMME székházát Budapesten két 21-es lövedék találta el. Az egyesület sok nehézségeket küzd. Csajághy Károly tit. kárnak már két éve nem tudnak fizetést adni. A tagokat eddig három körlevélben tájékoztatták a dolgok felől, mert a „Magyar Méh”-et papirhiány miatt még nem irdították meg. A legutóbbi 16 oldalas körlevélben Reibel Mihály elnök számolt be az egyesületről és Várallyay Béla, Örösi Pál Zoltán dr., Szabó Károly és Kamenitzky Sándor szerkesztő közölteket cikket. Az egyesület talpraállítására 20 forint (160.000 lej) hozzájárulást kértek a tagoktól.

Magyarországban a méz ára augusztus végén nagyban 10—12 forint, üzletekben 14—16 forint között mozgott. Karácsonykor kg.-ként 20 forint volt kicsinyben üveggel együtt.

Preciziós fémből készült

**Műlépprések**  
**STUPINA ANTONESCU**

Informațiuni: București, Str. Virăliu 7.



# EGYESÜLETI ÉLET

## TÖRÖK BÁLINT

Török Bálint egyesületünk tb. alelnök, főtitkára, az egyesület igazgató-választmányához levelet intézett, amelyben közölte, hogy az EME főtitkári és a Méhészeti Közlöny felelős-szerkesztői tisztségéről lemond. Az igazgató-választmány december 18-án tartott gyűlésén szomorúan vette tudomásul szándékát és elhatározta, hogy érdemeinek elismeréséül az 1937 évi közgyűlés elé tb. elnöknek való megválasztására javaslatot terjeszt.

Török Bálint nevét minden erdélyi méhész évtizedek óta ismeri és kitartó szervező és irányító munkája ismertté tette a más országokban élő magyar méhészek előtt is. Mintegy 34 évvel ezelőtt választotta meg az EME igazgató-választmányának tagjává és a legnehezebb időkben, 1921-ben vette át az egyesület irányítását mint főtitkár és a Méhészeti Közlöny felelős-szerkesztője, a Magyarországra repatriáló dr. Balázs Ferenc-től. A több mint hat évtizede fennálló egyesületünknek Török Bálint volt az összes eddigi tisztségviselőik között a leghosszabb ideig egyfolytában — közel három évtizedig — a vezető tisztségviselője, a legnehezebb történelmi időkben. Hat cikluson választotta meg az egyesület és öt elnök működése alatt szolgált.

Hatalmas munkát végzett. Minden időben viszálymentesen összetartotta — egy nagy családdá toborozta — az erdélyi magyar méhészeket. Szervező munkásságában sohasem csüggedt. Bizott a méhészek jellemében, akik a méhek életéből merítik közösségi öntudatukat és munkájában sohasem csalódot. Még 1920-ban 80%-kal csökkent egyesületünk taglétszáma, a Méhészeti Közlönyt csak az Erdélyi Gazda mellékleteként tudták kiadni. Rövidesen megindítja a szervező munkát. Tanfolyamokat szervez, könyvet ír, kül- és belföl-

dön tanulmányi kirándulásokat szervez százak részvételével, az önmunkájával szerzett pénzen renováltatja az egyesület házsongárdi telepét, kedvezményes méhetető cukrot szerez és a régi taglétszám is újból helyre áll. Szaklapunk ismét önállóan jelenik meg 16—24 oldal terjedelemben és az egyesület áldásos működése révén újjáépült erdélyi méhészet nagy reprezentatív kiállításán és vándorgyűlésén ad életjelt magáról.

A tanfolyamok, szakelőadások, vándorgyűlések rendezése és a Méhészeti Közlöny színvonalas kiadása évről-évre rendszeresen tovább folynak, és Török Bálint újabb nagy fába vágja a fejszéjét. A legkényesebb kérdéshez nyúl hozzá, a kaptárok korszerű egységeseítéséhez. A legdemokratikusabb módon, szóban vagy írásban mindenki hozzászólhatott a kérdéshez és amikor ez bárhol máshelyt viszályt teremtett volna, itt a legnagyobb együttérzésben sikerült a kérdést megoldani, nyitva hagyva az utat a fejlődés korszerű



újításai számára is.

Amikor megvolt a két egységes kaptártípus öt éves tervet dolgoz ki Erdély méhészetének továbbfejlesztésére. A közbejött világháború mint annyi mást, megakadályozza ennek is a maradéktalan keresztülvitelét. A bécsi döntés 1940-ben újból 50%-kal apasztja egyesületünk taglétszámát, de rövidesen a felére csökkent működési területen is a régire felemelkedik, hogy az 1944 évi immár harmadik impériumváltozás újabb 25%-ra csökkentse a fizetőtagok számát. Avatott munkája azonban ezuttal is meghozta a gyümölcsét. Taglétszámunk 1946-ban már emelkedésnek indult.

Csak nagy vonalakban vázoltuk munkásságát, hiszen az annyira összeforrt népünk — az erdélyi kisemberek — sorskér-

désével, hogy a történelmet kellene le-  
nunk, ha mindet részleteiben óhajtának  
tárgyalni. A rendezett tanfolyamok száma  
jóval meghaladja a 100-at, így az új ge-  
neráció kiképzéséről mindenkor gondosko-  
dott a több mint 30 kiállításról sohasem  
hiányzott a méhészet, de ezek között több  
önálló méhészeti kiállítás is volt Erdély  
különböző vidékein. A vándorgyűlések, a  
tanulmányi kirándulások és a Méhészeti  
Közöny hasábjai mindannyi kútforrása  
volt az erdélyi méhészek szaktudásának.  
A vándorlás gondolatának ébrentartásával,  
az első közös vándortelep megszervezésé-  
vel és a legjobb erdélyi méhlegezők felku-  
tatásával újat mutatott a még kihasznál-  
atlan kincsek feltárására.

Lemondó leveléből idézzük:

„A nehézségek nem csüggesztettek, sőt  
újabb erőt adtak és sikerült is átháldalni  
azokat az egyesületi élet egyéb küzdö-  
tereim is.“

„A 60 éves életkort elérve azonban úgy  
érezem, hogy az újabb küzdelmekre újabb,

hiatalabb erökre lesz szüksége az egyesü-  
letnek. Hálaosan megköszönve az Elnökség-  
nek, igazgató-választmányának és az egyesü-  
let mindenegybes tagjának e hosszú idő  
alatt belém helyezett megtisztelő bizalmát  
és munkásságomban való öszinte és önzet-  
len támogatását, az EME főtítkári és a  
Méhészeti Közöny felelős-szerkesztői tiszté-  
ségéről lemondok. Kérem a lemondásom  
szives elfogadását.

Mindenkór jó érzéssel és szívesen fogok  
visszaemlékezni az EME szolgálatában el-  
föltött időre és kérem a tisztelt Igazgató-  
választmányt is, hogy jó emlékezetében  
sziveskedjék megtartani.“

\*

Eddig tart a levél és mi befejezőül egye-  
sületünk minden tagja nevében ígérjük,  
hogy elismeréssel, hálával és szeretettel  
gondolunk vissza Török Bálint tb. alelnök,  
főtítkár munkásságára és kérjük mint az  
egyesület tb. elnöke maradjon továbbra is  
segítőtársra, tanácsadója az erdélyi magyar  
méhészek nagy családjának, az EME-nek.

## Megalakult az EME Bánsági Méhészköre

Egyesületünk bánsági tagjai december  
8-án alakuló közgyűlést tartottak Temes-  
várt a MNSz székházában és egyhangúlag  
kimondották az EME Bánsági Méhész-  
körének megalakulását. A választások so-  
rán a következő vezetőséget választották:  
Elnök: *Borbély István*, alelnökök: *Molnár  
András* és *Kádi Agi*, titkár és jegyző: *Kör-  
meny Károly*, pénztáros: *Kriegner Ele-  
mér*, számvizsgálók: *Agátsy János*, *Rácz  
János* és *Hegeyi József*. Az EME köz-  
pontja meleghangú levélben üdvözölte az  
alakuló közgyűlést, amit az új vezetőség  
megköszönt és bizalmát fejezte ki a köz-  
pont iránt. Az új méhészkörünknek ezután  
kivánunk lendületes fejlődést és bensősé-  
ges közösségi munkát.

A Bánsági EME Méhészkör címe: *Kör-  
meny Károly* titkár, *Timisoara, I. Bule-  
vardul Regina Maria 8.*

AJANDEK AZ EME-NEK. Egyesületünk  
anyagi nehézségeinek enyhítésére és la-  
puk terjedelmének növelésére *Kóbori  
Győző* Vingárdról 200.000 lejt, *Benczédi  
Márton* Magyarorszávról 100.000 lejt kül-  
dött. A tagdíjbefizetések során pedig szá-  
mos tagunk küldött 10—30.000 lejes aján-  
dékot. Nevüket helyszüke miatt nem so-  
rolhatjuk fel, de ezúton mondunk hálás  
szózatot érte.

AZ EME IGAZGATÓ-VÁLASZTMÁNYA  
december hó 18-án tartotta évrő rendezé-  
gyűlését *Szabó Gyula* elnök elnökletével.  
A tárgysorozatot *Dr. Szövérdi Ferenc* tit-  
kár ismertette. Az ig. választmány sajná-  
lattal vette tudomásul *Török Bálint* főtít-  
kár lemondását és érdemeinek elismeréséül  
elhatározta, hogy tb. alelnökké való meg-  
választását terjeszti elő a közgyűlésnek.  
Részletesen megvitatta az EME anyagi  
ügyeit és úgy határozott, hogy az 1947  
évi tagdíjat évi 40.000 lejben kéri megál-  
lapítani a közgyűléstől s egyuttal felhatal-  
mazást kér, hogy amennyiben az árak (el-  
sősorban a nyomdai költségek) tovább  
emelkednek, a tagdíj összegét időközben is  
emelhesse.

Egyesületünk tagjainak zöme méhész-  
körökbe szervezkedett, amelyek költsé-  
geire a tagdíj 25%-a fordítatik, így az  
egyesületnek csak 30.000 lejt tagdíj marad.  
A 40.000 lejt tagdíj megállapításánál tekin-  
tettel volt a választmány arra is, hogy  
legtöbb tagunk szerényfizetési munká-  
emberek, akik a régi arányú tagdíjat —  
amikor 100 lejt, azaz 2—3 kg. méz ára volt  
az évi tagdíj — ma nem tudnák meg-  
fizetni. A d. u. 6 órakor kezdődött gyűlés  
9 óra után ért véget.

MÁSODSZERDAI SZAKELŐADASAINK  
további sorrendje Kolozsvárt az EME székhá-  
zában d. u. 6 órai kezdettel: január 8-án  
*Mócsi István*: *Kimagasló eredmények a  
méhészetben és jan. 22-én Netiu Demeter*  
alelnök: „Legyünk ott a tavaszi első kire-  
pülésnél“ címmel.

# Közgyűlési meghívó

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1947 évi, február hó 2-án, vasárnap d. u. 5 órakor, Kolozsvárt az egyesület Majális-u. 22 sz. alatti hivatalos helyiségében rendes évi közgyűlést tart, amelyre az egyesület tagjait tisztelettel meghívjuk.

Kolozsvár, 1947 január hó 1.

**Szabó Gyula** s. k.  
elnök.

**Dr. Szövérdi Ferenc** s. k.  
titkár.

## Tárgysorozat

1. Elnöki megnyitó, *Szabó Gyula* elnök.
2. Jelentés az egyesület 1946 évi működéséről.
3. Az 1946 évi zárszámadások ismertetése.
4. Az 1947 évi költségvetés előterjesztése, tagdíjmegállapítás.
5. Időszaki választások az időközben megüresedett főtitkári és ig. választmányi tisztségekre.
6. Esetleges indítványok, amelyeket a közgyűlés előtt 8 nappal beadtak.

## Kolozsvári méhésznapiak

Egyesületünk február hó 1-én és 2-án szombaton és vasárnap méhészeti napokat rendez, hogy a közgyűlésre az ország minden részéből összegyűlő méhésztésztvéreink kiforrott gyakorlati szaktudásukat továbbadhassák, egymást megismerjék és gondolataikat kicserélhessék.

*Szombaton, február 1-én.*

Reggel 9 órakor egy napos *szalmakap-tárkészítő tanfolyamot* nyitunk meg a Marx Károly-utcai napközi otthon helyiségében. A tanfolyam előadói: *Szabó Gyula* elnök és *Blahunka Lajos* ig. választmányi tag. A részvétel díjtalan, csupán beiratási díj címén kérünk 5.000 lejt a felhasznált anyag fedezésére. A tanfolyam 2 órás ebédszünet megszakításával d. u. 6 óráig tart.

D. u. 6 órakor *méhészkeri szervezési értekezletet* tartunk az EME Majális-u. 22 sz. alatti székházában a közgyűlésre feljött méhészköri vezetőkkel.

*Vasárnap, február hó 2-án.*

Reggel 10 órakor a *tanfolyamon készült koptárak* bemutatása az EME Majális-utca 22 szám alatti helyiségében. Magyarázatot tart *Neliv Demeter* alelnök. A *Geszkekaptár* okszerű készítését ismerteti *Várady Béla* ig. vál. tag.

11 órakor: Egy órás *műlépprészlelési verseny* kezdődik ugyanott s egyuttal különböző műlépprészeket mutatunk be. Felkérjük tagjainkat, hogy minél többen nevezzenek be erre a versenyre és nutassák be a házilag készített műlépprészeket.

12 órakor a *keretek drótozása és a drótok villamos beragasztását* mutatja be *TeXe Imre* ig. vál. tag. Bevezető előadást tart *Tóth István* ig. vál. tag.

D. u. 4 órakor: Az EME igazgató választmányának ülése.

D. u. 5 órakor: Az EME közgyűlése.

D. u. 1/2 órakor: A méhek nemesítése. Bevezető előadást tart: *Farkas Árpád* főiskolai tanár, EME alelnök.

D. u. 6 órakor: A méhlegelő és vándorlás kérdése. Bevezető előadást tart színes képek vetítésével dr. Szövérdi Ferenc, EME titkár.

A két előadás után hozzászólások a felvetett kérdésekhez.

Este társasvacSORA.

Tehetségünkhöz mérten — korlátolt számban — szerényebb szállásról is gondoskodunk. A szállást igényeljük közvetlenül *Tóth István* EME ig.-vál. tagtól, a szállás előkészítő bizottság elnökétől levélben, vagy sürgönyileg, de még idejében. Címe: Cluj, Budai Nagy Antal-utca 78 szám.

## Meghívó

Az EME igazgató-választmánya a közgyűlést megelőzően Kolozsvárt, 1947 február 2-án d. u. 4 órakor az egyesület hivatalos helyiségében rendes ülést tart, amelyre a választmány tisztelt tagjait ozuton meghívja.

Kolozsvár, 1947 január 1.

**Az Elnökség**

## KÜLÖNFÉLÉK

PIACI ÁRAK. A méz ára tovább emelkedett karácsonykor. Nagyban 85—95 ezer volt kg.-ként, míg kicsinyben a kolozsvári kirakatokban 120 ezer lejért kínálták megvételre. A hónap elején 2 q mézet adtak el Gyulafehérváron 85 ezer lejes árában. A viasz ára még nem alakult ki, 63 ezer lejért vettek 60 kg.-ot Nagyváradon. A mülép ára december elején 130 ezer lej volt, de a hónap végére 150 ezerre emelkedett Bukarestben. Kolozsvárt nem volt eladás. A méhcsaládok eladása még nem indult meg. A Szilágyságban vettek meg 8 családot, ebből 1 kasban, 7 különböző kaptárban, egy pergetőt és üres kaptárokat összesen 7 millió lejért. Kolozs megyében 1 családot kis Bocodádi kaptárban 900 ezer lejért.

TALCÁS MÜLEPPRÉS gyártására rendelkezett be *Antonescu C. Constantin* bukaresti méhésztestvérünk. Költséges kísérletezéssel és nagy fáradtsággal sikerült a külföldi gyártmányoknál tartósabbnak látszó mülépprészt előállítani. A mintás lemezeket rézből préseli, majd ezüst és nikkel fűrdőben vékony védőréteggel vonja be. A lemezek hátlapját spiaterral önti ki. Egyelőre 40×27 cm.-es méretben gyártja, rendes, közepnagy és egész nagy sejtekkel (dm<sup>2</sup>-ként 660 sejt számmal). Nevezettet meghívtuk a február 2.-án Kolozsvárt meghirdetett mülépprés bemutatóra, és preselési versenyünkre. *Antonescu C.* címe: Bucuresti, Str. Virgiliu Nr. 7.

### Felhívás mézelő fa- és virágmagvak gyűjtésére

Az E. M. E. a korábbi években is felhívta T. Tagjait, hogy mézelő fa- és virágmagvakat gyűjtsenek és küldjenek be díjtalanul a központba. Ezt a felhívásun-

kat az idén is megismételjük az 1947. évre, abból a célból, hogy az így beküldött magvakat díjtalanul, vagy cserébe bocsájthassuk rendelkezésére az arra szoruló tagtársainknak, méhlegelőnk javítása céljából. Mézelő növény gyökereket is szívesen fogadunk és kérünk. Soha nagyobb jelentősége nem volt ennek, mint napjainkban, amikor a kereskedésekben a mézelő virágmagvakért grammonként ezreket kell fizetni. A méhészek általában a legszereényebb anyagi viszonyok között élnek, szorgalmas és jóakaratu emberek, akik egymáson szívesen segítenek. Ebben az akcióban is mutassuk meg egymáson való segíteni akarásunkat. Az egyesület címe: Cluj-Kolozsvár, Str. Regala (Majális-u.) 22 szám.

AZ E. M. E. ELNÖKSÉGE

## APRÓHIRDETÉSEK

MEGVENNEK erdélyi nagykaptárhoz való mülépprészt és mézpergetőt. Méhlegelőnek alkalmas (akácós) vidéken szőlőt, gyümölcsöst bérelnek, esetleg megvennék. *Mósa Ferenc*, Marosvásárhely, Arany János-utca 16 szám.

MÉHVIASZT veszek nagyobb tételben is. *Dr. Bruck*, Cluj-Kolozsvár, Rákóczi-út 26 szám.

KERES eladó méhcsaládokat. Cím: Demjén József gyümölcs és műkertész, Kajántól-út 305 szám.

MINDENT MEGFON, TARTÓS ES SZÉP — A „DANI“ HAZI FONÓGÉP. Naponta hét pászmát fonhatunk, olyan egyenletesen, hogy felvetőnek, vagy cérnának is használhatjuk. Ara nagyon olcsó. *Dani Gergely* géplakatos, Cluj, Ranta-út 24. A szamosfalvi várnál balra.

## MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

Szerkesztőség és kiadóhivatal:  
ROMANIA — Cluj, Str. Regala No. 22.  
Kolozsvár, Majális-u. 22. — Telefon 204

Felelős szerkesztő:

Dr. Szövérdi Ferenc, EME j. titkár.

A Méhészeti Közlönyt az E. M. E. tagjai  
40.000 lejes évi tagdíj fejében tagsági illet-  
ményként kapják.